

АЛЕКС БОЛДИН
ХРОНИКА НА ЕДИН
ОБЪРКАН ДЕН

chitanka.info

Мащабност, мащабност, е-е-ей, мащабност! Кольо, виж, баце, какъв е водопад Скакля! Е-е-й! Тече, не тече, тече, не тече... Вчера тече синя вода, а днес червена. Докторът каза, че като потече зелената, ще ме изпише. Ще съм се бил излекувал, само трябва да си пия хапчетата. Кольо, бе! Тъпо копеле! Стига зяпа в тая картина, бе! Виж водопада, тече червена водица... Жена ти ще дойде, бе човек, утре на визитация... Да поиграем на мишки, а? Ти ще си бялата, а аз оранжевата... Ще претичаме покрай сестринската стая и хоп навън! А, та-а-а-м... Ей, кеф! Тревица, цветенца, мушици, мравчици... Много обичам да гоня мравки с клечка кибрит. Хей така, пална я и да-а-а-вай, мравчице. Какво има в тая картина, та все нея гледаш?

— Политика! Виж, та-а-а-м! Пише! Кой ще изберат за министър-председател и кой за президент?...

— И кой?

— За сега още е тайна. Ако ти кажа, ще дойдат да ме арестуват, че разгласявам държавна тайна.

— Я остави тия политики, ами дай да изчезнем за 2–3 часа. Докато спят, ще идем до водопада. Гледай!... Е-е-ей, каква мащабност?! Пешо от трета стая казва, че горе имало кранчета. Врътнеш едно — потече синя вода, врътнеш друго — червена, а като ги врътнеш всичките — става илюминация, всичките цветове на дъгата се мешат. Ей я, иде сестрата! Носи хапчетата... Миррррр-но! Какво се клатиш, бе Цецко, застани мирно, раздават хапчетата!

— Я, момчета... Я да видя как сте? Иване, боли ли те главицата?... Боли? Нищо, ще ти мине. Пийни само това хапченце и ще ти олекне. Ти май си по водопадите. Има в дежурната стая един календар с водопади, ще взема да ви го донеса. Кольо, а ти? Как си днес? Какво показва картината? Кой ще изберат?

— Шшш-ъ-ъ-т! Тихо! Само на теб, сестро, ще кажа... Май ще се борят Сидеров и Доган за финала...

— Е-е-й, махалце-е-е... Цецко! Хайде, моето момче!... Хопп-а-а, само тези две хапченца... И да кротувате! А съм чула, че започнете да играете на мишки, ще викна Коцо санитаря да ви върже за леглата.

— Отиде си проклетницата!... А сега? Кольо, знаеш ли? Напоследък си мисля колко хубаво би било тук на балатума да цъфнат цветя. От онези, хортензиите, с омайната миризма. Ще легна на тях и ще заспя. Ще засънувам красиви, цветни сънища. Там всичко ще е

красиво... Няма да има глад. Хората ще се обичат и ще си подаряват венци с цветя. Ще си обуя белия панталон, ще облека бялата копринена риза. Тя ми е от сватбата със Станка... Станчице, миличко... Къде си, моя душице?... За теб ще набера най-големия букет от хортензии. Цялата ни градина беше пълна с тях. Садеше ги, чистеше ги, а като увехнеха — увяхваше и ти. Не можеше да живееш без цветя...

— Политиката, Иване, е сложна работа... Днес Първанов говори на митинг в Панагюрище. За Априлското въстание говори. Гледаше все към небето и нито веднъж не погледна към войничетата и към майките им зад тях. Сидеров ще вземе жезъла, да знаеш!... Натам вървят нещата... Виж и цветоата комбинация в картината, за това говори.

— Цецко, пий си хапчетата бе, човек... Иначе няма да спреш да се клатиш.

— Парите... Парите... Дайте си ми парите, гадове! Не ми вземайте последните парици! Детето ми трябва да учи, трябва му учебници, обувки. Надупчи се със спринцовки, горкото... А имаше само шестици по математика... Гадове! Смърт! Смърт! Смърт за вас! На дърветата да ви обесят! Никакъв съд! Съдията ще ви помилва, защото и на него ще бутнете пари.

— Спокойно, Цецко! Тук няма наркопласьори. Тук е болница. Пий си хапчетата и хич да не ти пука.

— Детето... Детето ми умориха...

— Виж сега... Ще капна няколко капки на балатума... Ще отворя прозореца и в момента, когато чистият въздух струйне, ще покълне първото цвете. Сигурен съм, че ще бъде хортензия. През прозореца ще надникне моята Станка. Ще ми се усмихне и ще каже: „Иване, за мен ли ги насади? Ти знаеш какви цветя обичам. Но какъвто си разсеян, ще забравиш да ги поливаш...“ Ще ги поливам, мило, ще ги поливам. Само постой при мен. Нали ще постоиш, а? Моля те! Постой! Посто-о-о-й!

— Какво става тук, бе? Каква е тая врява? Ама вие да не би да искате да викна Коцо санитаря, да ви облече ония ризи с дългите ръкави?... Докторе! Докторе, елате!... Тия двамата пак ги прихвана...

— Транквилан, десет милиграма, за тоя! Диазепам мускулно за другия!... Хей! На вас говоря!... Това е болница, а не панаир. Не сте лежали в Карлуково, затова нищо не знаете, ама не е късно да ви пратя там на курорт. Цецко, а ти? Още ли ще бесиш? Ами дай да бесим

заедно тогава. Аз ще съм първия, който ще беси, а ти ще бъдеш бесения. Съгласен ли си?...

— Гадове е-е!...

— Гледай хората бе, Първанов! Гледай ги в очите!

— Станчице! Станчице, миличко! Виж, виж! Поливам ги, поливам твоите хортензии...

— Я викни Коцо ма, Милке! За всеки по една риза и да лежат до вечеря, докато им мине нервата...

— Коцо-о-о! Бързо! Коцо-о-о!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.